

כ"א את הלחם אשר הוא אוכל]. שלח ממך תאות אלו ע"י החג הק' הזה שהוא בחי' פני המים, שנדונין בו על המים כמחז"ל (תענית ב:). כי ברוב הימים תמצאנו, ר"ל שתמצא את השפעת קדושת החג ברוב הימים של השנה. (כ' הרמ"מ)

ח. **איתא** (פסחים קיט:). לעתיד כשיעשה הקב"ה סעודה לצדיקים וכו' מי יברך, אברהם יאמר שיצא ממנו ישמעאל, יצחק שיצא ממנו עשו, יעקב שנשא ב' אחיות, דוד יאמר לי נאה לברך. י"ל דהנה כל מדה דרכה להתפשט ולצאת חוץ לגבול בבחי' מותרות באם אין כלי לקבל אור המדה, כגון אהבה, אם אינו מכניס את המדה במדת מלכות שמים, אזי נמשכת המדה לאהבות רעות ח"ו. והנה אברהם אבינו שמדתו היתה חסד ואהבה, יצא ממנו ישמעאל היא אהבת המותרות. יצחק יצא ממנו עשו הם גבורות המותרות. יעקב שמדתו דביקות, נשא אשה אל אחותה, דביקות שאסרה תורה. והנה דוד שמדתו מלכות דהיינו עבדות זעול מלכות שמים עשה כלי והמשיך בכ"י הכלי לקבל כל המדות בקדושתם שלא יתפשטו לבחי' מותרות, לזה אמר לי נאה לברך. והגם שהאבות הק' המשיכו מדתם למלכות שמים, מ"מ עיקר עבודתם וההתגלות ה' כ"א במדתו, ועיקר עבודתו של דוד ה' בקבלת מלכות שמים. (הס"ק מסלונים)

ט. דוד המלך אמר לי נאה לברך על כוס של ברכה שנאמר (תהלים כג, ה) כוסי רויה. הענין בזה, דהנה נשמת דוד המלך, הגם שמקורה גבוה כ"כ היתה צריכה לעבור דרך מדורים כ"כ נמוכים כבנות לוט וכמחז"ל עה"פ מצאתי דוד עבדי (תהלים פט, כא). והנה כדי להעלות מקומות נמוכים לקדושה צריך הקב"ה להשתמש במדת ארך אפיים, להאריך אפו עד שיעלו לקדושה. אר"ך בגימ' רכ"א כמנין רוי"ה. וזה לי נאה לברך, שכן כוסי רויה, שנשמתי היתה נמצאת במקומות כה נמוכים והעליתי למקורה הקדוש. (הג"ל)

ובא לשמחה. והיות וכל המדות נכללות מחו"ג, לכן הר"ז מספר עשרים, וסוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה, כי אין האדם רשאי לצאת בבחי' הדעת חוץ לגבול השגה. והנה בשבת כתיב (ישעי' נח, יג) וקראת לשבת עונג, ועונג נובע מבחי' שלמעלה מהשגה, משא"כ שמחה באה מתחת ההשגה בדבר. שבת וחג הסוכות הם שני פעמים בחי' (ההמשך הוא מכת"ק מרן ז"ל) סוכת שלום, שנגשים יחד השני בחי' הסתכלות שנקראים סוכת, אחת מבחי' יו"ט ע"י השגת המדות, והב' מן מתנת שבת שיורדת מן בחי' שאינו מושג. ולזה י"ל הרמז בתורה שני פ' סוכת חסר, שהשני בחי' הנ"ל טובים יחד ואז הוא בתכלית השלום שזה עיקר הדביקות, וכל אחת לבד היא סוכת חסר, והסוכת השלישי כתוב מלא, ר"ל כשבאים יחד. ולזה אחז"ל (סוכה ז.) מדי דהוי מחיצה לשבת מהני לסוכה (ע"כ מכת"ק). (הג"ל)

ד. וחג האסיף תקופת השנה. מן החג הק' הזה יכולים לאסוף ולקחת תקיפות וחיווק בעבודת ה' על כל השנה. (הס"ק מלכונין)

ה. בחג הסוכות צריך יהודי להתחיל מחדש בעבודת ה' בשמחה. משל לבן מלך שברח מאביו המלך וחזר אליו ולעבודתו, והמלך אינו חפץ להשלים אתו כי חושש שמא אין תשובתו מפנימיות הרצון כי אם מיראת המלך. אכן כשרואה שעובד אותו בשמחה ובאהבה, יודע כי שב אליו בכל לב. וזהו בחי' סוכות. (הס"ק מסלונים)

ו. הס"ק הר"מ מלכונין ז"ל ישב פ"א בסוכה וירד גשם שוטף ולא יצא ממנה. ואמר, הגם שאחז"ל בירושלמי הכסור מן הדבר ועושהו נקרא הדיוט, הכל כדאי וכו'.

ז. מאה"כ (קהלת יא, א.) שלח לחמך על פני המים כי ברוב הימים תמצאנו. פי' לחם היינו אשה [כמד"כ (בראשית לט, ו)]